Стивън Луис Stephen Lewis

"Автопортрет", 1995 г. Self-Portrait, 1995.

146 HIGHFLIGHTS

КОНСУЛТАНТЪТ С ФОТОАПАРАТ

Стивън Луис е добро доказателство, че бизнесът, общественият сектор и изкуството не се намират задължително в противоречие. Консултант по мениджмънт, специалист по урбанистика и автор на широко публикувани и излагани фотографии, според него е достатъчно "да си представиш предварително какво точно искаш да създадеш и след това стъпка по стъпка да го осъществиш — дали става дума за фотография, управление на проекти или комуникации, по същество нещата са едни и същи".

CONSULTANT WITH A CAMERA

Stephen Lewis is living proof that a professional life combining business, the public sector, and the arts poses no contradictions. A management consultant and urban affairs specialist, who also happens to be a widely published and exhibited photographer, Stephen himself explains: "It's all a matter of envisioning, of picturing in advance exactly what you want to create and then taking meticulous steps towards its realisation. Photography, project management, communications – in essence they're all the same."

Роден в Ню Йорк и получил професионално обучение по градско и регионално планиране, Луис напуска Съединените щати по времето на войната във Виетнам. Установява се в Холандия, където работи в областта на маркетинговите комуникации и производството на корпоративни и научни филми, като при това не изоставя артистичните си увлечения. "Реализацията извън света на бизнеса ми дава възможност да игнорирам своето его и да се съсредоточа върху нуждите на клиентите си", обяснява той.

Stephen is a native New Yorker, with a professional background in urban and regional planning. He left the United States at the time of Vietnam War to work in Holland, where he gradually established a successful business in marketing communications and corporate and scientific film production. Meanwhile, he never allowed his personal artistic and intellectual passions to fall by the wayside: "My fulfilment outside the business world allows me to set my ego aside and focus on the needs of my clients."

Врата от ковано желязо, ул. "Екзарх Йосиф", София, 1996 г. Wrought Iron Gateway, Eksarkh Yosif Street, Sofia, 1996.

Филмовото изкуство е това, което довежда Стивън Луис в България преди 17 години. Бизнес и неделови интереси го задържат тук и днес. "През 1988 г. пристигнах, за да напиша сценарий за филм, посветен на дял от военната история, но почти веднага бях омагьосан от Иво Папазов, този прочут българотурско-ромски кларнетист. Така че в крайна сметка направих филм за първото му турне в Съединените щати."

It was Stephen's work making films that first brought him to Bulgaria 17 years ago, while a mixture of business and personal activities keeps him here today. "I came here in 1988 to write a film about a chapter of wartime history," he said, "but I was soon swept away by the music of the legendary Bulgarian-Turkish-Roma clarinet player Ivo Papazov, and I ended up making a film about the Papazov orchestra's first US tour, instead."

Атлас, ул. "Будапеща", София, 1997 г. Atlas, Budapesta Street, Sofia, 1997.

Продавачи на метли, Женския пазар, София, 1997 г. Broom Vendors, Women's Market, Sofia, 1997.

Сунитска мюсюлманка, с. Текето, 1997 г. Sunni Muslim Woman, Village of Tekketo, 1997.

Той се заема и с други проекти, свързани с България. Пише сценарии за филмите на френски телевизионен канал за ромите, по-късно изследва, записва и фотографира живота на мюсюлманите. Този проект прави възможно завръщането му в страната през 1996 г. като стипендиант на "Фулбрайт", за да специализира в областта на отоманското архитектурно наследство. Друга краткосрочна стипендия му позволява да заснеме софийската градска архитектура от края на XIX и началото на XX в.

More projects in Bulgaria quickly followed. Stephen wrote documentary screenplays for French television about the life of Bulgaria's Roma population, and he later researched, wrote about, and photographed Muslim life in the country. The latter project paved the way for his return in 1996, as a Fulbright research scholar studying Bulgaria's Ottoman Turkish architectural patrimony. A second short Fulbright grant allowed him to turn his camera lens towards the late 19th- and early 20th-Century urban architecture of Sofia.

Стълбище, ул. "Стефан Стамболов", София, 1998 г. Stairway, S. Stambolov Street, Sofia, 1998.

Ромски богомолци, Гробницата на Отман баба, край с. Текето, 1997 г. Roma Pilgrims, Mausoleum of Otman Baba, Village of Tekketo, 1997.

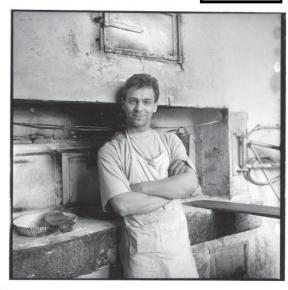
През следващите години Стивън Луис често посещава България. "Работех като консултант по комуникациите и организацията главно за големи телекоми като КРN и Сезку Теlесот, но не ми се искаше да загубя контактите и интересите си в България." От лятото на 2004 г. той не я е напускал. Подпомага малки и средни компании, като им предоставя временно управление, комуникации и организационни консултации. Освен това токущо е завършил 14-месечен проект, финансиран от Съединените щати, за документиране паметниците на религиозните малцинства в България и подбирането на някои от тях за реставриране.

In the years following his Fulbright, Stephen returned to Bulgaria often. "I was working as a communications and organisational consultant, mostly for telecom giants KPN and Cesky Telecom," he said, "but I didn't want to let my contacts and interests in Bulgaria lapse." Since the summer of 2004, he has been here virtually non-stop. On the business side, he provides interim management and communications and organisational consultancy to small- and medium-sized companies. On the public-sector side, he has just completed a 14-month stint implementing a US-funded project documenting minority religious monuments in Bulgaria and selecting some of the monuments for restoration. He also serves his clients abroad from his part-time base in Sofia.

150 HIGHFLIGHTS

Хлебар, Женския пазар, София, 1997 г. Baker, Women's Market, Sofia, 1997.

Работата с българския бизнес и по свързани с историята проекти е оформила неговата неочаквана гледна moчka, че "национализмът от XIX в. е научил страните да се възприемат като изолирани крепости, които обединяват хомогенно население. Според мен България е по-добре определяна от връзките си с външния свят, отколкото от границите си. Дунав, Черно море, Тракийската равнина заедно с всичките културни и исторически връзки с Централна Европа, славяните и турците поставят България в позиция да придобие нова роля в Европа, а и в глобалната икономика". Стивън Луис смята да вземе участие в осъществяването на тази визия.

Stephen's business background and his work on historical projects have provided him with an unusual perspective on Bulgaria and its future prospects: "The nationalism of the 19th Century taught countries to see themselves as isolated fortresses, housing homogeneous populations. To me, Bulgaria is better defined by its connections with the outside world, rather than by its boundaries. The Danube, the Black Sea, and the Plain of Thrace, along with all of Bulgaria's cultural and historical links to Central Europe and the Slavic and Turkic worlds, place this country in an excellent position to take on a new role in Europe and the global economy." Stephen Lewis intends to play a part in making that a reality.

Имам, Карлово, 1997 г. Imam. Karlovo, 1997.